

## عنوان مقاله:

بازخوانی نظریه «دلالت اکثر بر وثاقت» (با تکیه بر تقریر استاد سید محمد جواد شبیری

## محل انتشار:

فصلنامه سفینه، دوره 17، شماره 67 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

## نویسندگان:

سیدعلیرضا حسینی شیرازی - مدیرگروه حدیث و رجال موسسه امام هادی

عباس مفید - طلبه سطح ۴ و پژوهشگر حوزه علمیه مشهد

## خلاصه مقاله:

با پیدایش رویکرد متاخران در اعتبارسنجی، بخش‌بندی احادیث به صحیح، حسن، موثق و ضعیف رخ نمود. بر پایه این رویکرد، احراز وثاقت راویان در حکم به اعتبار حدیث نقشی بنیادین ایفا می‌کند؛ این در حالی است که تعداد قابل توجهی از راویان واقع در اسناد روایات، یا اطلاعاتی در بیان شخصیت روایی آنان وجود ندارد و یا تضعیف شده‌اند. این دو پدیده گروهی از پژوهشگران را بر آن داشته تا برای اثبات وثاقت دست‌کم تعدادی از راویان این دو گروه، به سراغ مبانی توثیقات عام روند. یکی از پرسامدترین مصادیق توثیقات عام، قاعده اکثر است. بر پایه این قاعده، در نظر رجالیان، فراوانی روایت یک راوی ثقه از استاد ناشناخته یا ضعیف کاشف از وثاقت استاد - در نگاه راوی- است. در این نوشتار به بازخوانی این قاعده و ابهاماتی پیرامون آن پرداخته شده است. باور این پژوهش بر آن است که قاعده اکثر بر پایه تقریر مورد مطالعه، توان اثبات وثاقت راویان را ندارد.

## کلمات کلیدی:

public authenticity, rule of majority, trustworthiness, weakness, practical authenticity, verbal authenticity

توثیقات عام؛ قاعده اکثر؛ وثاقت؛ ضعف؛ توثیق عملی؛ توثیق قولی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1241695>

